

Is there a Relationship between Ethics and Law?

Mohammad Ali Emamhadi

Department of Forensic Medicine and Toxicology, School of Medicine, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

*Correspondence should be addressed to Mr. Mohammad Ali Emamhadi; Email: emamhm@sbmu.ac.ir

Article Info

Received: Feb 17, 2020

Received in revised form:

Feb 29, 2020

Accepted: Mar 10, 2020

Available Online: Mar 20, 2020

Keywords:

Ethics

Islam

Law

<https://doi.org/10.22037/jrrh.v6i1.29073>

Human being, based on his/her creation, has certain individual and social characteristics. To live a comfortable and stress-free life with growth and efflorescence requires exact planning. In this respect, law and ethics have a particular importance in developing such a system.

Ethics are considered as a set of principles that are the prerequisite for benefaction and achieving perfection. Using them, the criterion for goodness and badness can be adopted. Imam Ali (pbuh) considers perfect knowledge as the ability to distinguish between right and wrong and, in the next step, as practicing acceptable behavior and fighting against undesirable behavior (1). The important point in this regard is that moral judgment is only made on actions that are willful. On the other hand, law has been defined as a set of regulatory principles dominant in individuals' relationships in a particular society.

Based on these definitions and from a general perspective, it seems that ethics and law are complementary without any problem or contradiction and facilitate and guide the development of human life. However, the fact of the matter is that despite the unity between law and ethics, there are certain distinctions between these two. Scholars in both areas (i.e., ethics and law) have shown that law and ethics include certain norms with the same content and prohibit any harm to others. Norms that prohibit causing a loss or harm to others and regulate the relationship between ownership and distribution of resources. There is also a principle in the Islamic law according to which harming and hurting others is prohibited in Islam (2). Therefore, when sometimes ethics confirm illegality of a commitment, law fulfills or avoids fulfillment of that contractual commitment. Accordingly, the laws that are related to medical malpractices reflect the effect of professional behavior on the criminal law. In other words, lack of commitment to an ethical principle, i.e. 'not harming others', leads to punishment of the guilty physician and the obligation to pay diyat (blood money) to the person who is hurt (3, 4).

On the other hand, ethics and law are different in some respects. The origin of ethics is religion, individual or social conscience or wisdom, but law originates from the will of those who rule over people in the name of God and nation and, sometimes, in their own name (5).

Based on what was mentioned about ethics and law, it can be stated that meeting individuals' needs in the society in the framework of presenting health and medical services is both an ethical and human issue and in this Islamic sources, satisfying others' needs is considered as godliness (6). On the other hand, individuals' use of health and medical services can be considered as a social right that people in the community need to be equally provided with.

Please cite this article as: Emamhadi MA. Is there a Relationship between Ethics and Law?. Journal of Pizhūhish dar dīn va salāmat 2020;6(1):1-4. <https://doi.org/10.22037/jrrh.v6i1.29073>

هل هناك علاقة بين الأخلاق والحقوق

محمد علي امام هادي

قسم الطب الشرعي والسموم، كلية الطب، جامعة شهید بختی للعلوم الطبية، طهران، إيران.
المراسلات الموجهة إلى السيد محمد علي امام هادي؛ البريد الإلكتروني: emamhm@sbmu.ac.ir

إن للإنسان خصائص فردية واجتماعية معينة بناءً على خلقه. تتطلب الحياة الحادئة دون التوتر والمصطحبة بالنمو والازدهار تحطيطاً منتظماً. ومن هذا المنطلق، بإمكان الحقوق والأخلاق أن تكون لهما أهمية خاصة كمصدر ل توفير هذا النظام الماخص.

تعتبر الأخلاق مجموعة من القواعد الازمة للإحسان والوصول الى الكمال، والتي يمكن من خلالها تحقيق معايير تبشير بين الجيد والسيئ. يقول الإمام علي عليه السلام: "رأس العلم التمييز بين الأخلاق وإظهار محمودها وقمع مذمومها" (١). النقطة المهمة هي أن الحكم الأخلاقي لا ينطبق إلا على الأفعال التي صدرت عن ارادة الإنسان. من ناحية أخرى، تم تعريف الحقوق على أنها مجموعة القواعد التي تنظم وتحكم علاقات الأفراد في مجتمع معين.

وفقاً لهذه التعريف وبنظرية عامة، يبدو أن الأخلاق والحقوق مكملان بعضهما البعض ودون أية مشكلة أو تعارض كما أنها يساعدان البشر في ترقية حياتهم نحو الأفضل. لكن الحقيقة أنه برغم وجود الوحدة بين الحقوق والأخلاق، هناك نقاط اختلاف بينهما حيث أثبت العلماء في كل من الحقوق والأخلاق أنها يشملان على قواعد مع محتوى متساوي يسعى لمنع الإضرار للأ الآخرين (٢). كما أن هناك قاعدة في الفقه الإسلامي ما يضمنها منع الضرر بالأ آخرين، فإن هناك قواعد أيضاً تمنع إلحاق الآذى بالأ آخرين وتنظم العلاقة بين التسلل وتوزيع المصادر. اذن، في الظروف التي تؤكد فيها الأخلاق أحياناً على عدم شرعية بعض المعاهدات، فإن القانون أيضاً وفقاً لذلك، يدخل الإلتزام التعاقدى حيز التنفيذ أو يمتنع عن تطبيقه. لذلك القوانين التي تشير إلى سوء الممارسة الطبية، في الواقع هي انعكاس لتأثير الأخلاقيات المهنية على القانون الجنائي. وهذا يعني أن عدم مراعاة المبدأ الأخلاقي المتمثل في "عدم إلحاق الآذى بالأ آخرين" قد يؤدي إلى معاقبة الأطباء المقصرين وضرورة دفع الديمة إلى المتضرر (٣، ٤).

ومن جانب آخر هناك نقاط اختلاف أيضاً بين الأخلاق والحقوق. فإن أساس الأخلاق هو الدين والضمير الفردي أو الاجتماعي أو العقل لكن الحقوق ناجحة عن إرادة الذين يكملون على الآخرين كطبيعة حاكمة باسم الله أو الأمة وأحياناً باسمهم. حسب رأي "سلمون" إن الأخلاق أمر يتعلق بالمواقف والرؤى حيث تتضمن أموراً مختلفة كـ"وضع كل عمل وهدف في موضعه" وـ"معرفة ما هو الصحيح وما هو الخطأ" (٥).
وفقاً لما قيل عن الأخلاق والحقوق، يمكن القول أن تلبية احتياجات المجتمع من حيث توفير الخدمات الصحية والعلاجية هي قضية أخلاقية وإنسانية، وفي المصادر الدينية، تعتبر مصدراً للعبادة (٦). ومن جانب آخر، يمكن اعتبار تمنع المجتمع الإنساني بالخدمات الصحية والعلاجية بمثابة مصدق للحقوق الاجتماعية، والتي يجب أن يتمتع بها المجتمع على قدم المساواة.

معلومات المادة

الوصول: ٢٢ جمادي الثاني ١٤٤١

وصول النص النهائي: ٥ رجب ١٤٤١

القبول: ١٥ رجب ١٤٤١

النشر الإلكتروني: ٢٥ رجب ١٤٤١

الكلمات الرئيسية:

الأخلاق

الإسلام

الحقوق

يتم استناد المقالة على الترتيب التالي:

Emamhadi MA. Is there a Relationship between Ethics and Law?. Journal of Pizhuhish dar din va salamat 2020;6(1):1-4.
<https://doi.org/10.22037/jrrh.v6i1.29073>

آیا بین اخلاق و حقوق ارتباطی وجود دارد؟

محمدعلی امام‌هادی

گروه پزشکی قانونی و سمشناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.
مکاتبات خطاب به آقای محمدعلی امام‌هادی؛ رایانامه: emamhm@sbmu.ac.ir

انسان بر اساس خلقت خود دارای ویژگی‌های فردی و اجتماعی خاصی است. زندگی آرام و بدون تنفس، همراه با رشد و شکوفایی مستلزم وجود برنامه‌ریزی منظم است. در این زمینه حقوق و اخلاق می‌توانند به عنوان منابع تأمین این نظام ویژه از اهمیت خاصی برخوردار باشند.

اخلاق را مجموعه قواعدی می‌دانند که لازمه نیکوکاری و رسیدن به کمال است و می‌توان به وسیله آن معیار خوبی و بدی را کسب کرد. امام علی (ع) سرآمد دانش را تشخیص اخلاقی خوب از بد؛ و در گام بعد عمل به اخلاق پسندیده و مبارزه با اخلاق ناپسند می‌دانند (۱). نکته مهم این است که قضاوت اخلاقی فقط به اعمالی تعلق می‌گیرد که از روی اراده صورت پذیرد. از سوی دیگر، حقوق را مجموعه قواعد تنظیم‌کننده و حاکم بر روابط اشخاص در جامعه معین تعریف کرده‌اند.

با این تعاریف و در نگاهی کلی، به نظر می‌رسد اخلاق و حقوق بدون هیچ‌گونه مشکل و تعارضی مکمل هم؛ و در ارتقای زندگی بشر راهنمای و راهگشا می‌باشند. اما واقعیت آن است که با وجود اتحاد حقوق و اخلاق، تمایزاتی نیز بین این دو وجود دارد. اندیشمندان هر دو حوزه حقوق و اخلاق نشان داده‌اند حقوق و اخلاق شامل هنجارهایی با محتوای یکسان و ناظر بر منع آسیب‌رسانی به دیگران است. هنجارهایی که ضرر و آسیب به دیگران را منع می‌کند و تنظیم‌کننده رابطه تمیلیک و توزیع منابع خواهد بود. در فقه اسلامی نیز قاعده‌ای وجود دارد که مضمون آن این است که در اسلام ضرر و زیان رساندن به دیگران منع شده است (۲). بنابراین، در شرایطی که گاه اخلاق بر مشروعیت نداشتند تعهدی تأکید دارد، قانون نیز بر همان اساس تعهد قراردادی را به مرحله اجرا گذاشته یا از اجرای آن صرف‌نظر می‌کند. از این‌رو، قوانینی که به قصور پزشکی اشاره دارد بازتابی از تأثیر اخلاق حر斐‌ای در قانون کیفری است. بدین معنا که رعایت نکردن اصل اخلاقی «آسیب نرساندن به دیگران» موجب مجازات پزشک قاصر و لزوم پرداخت دیه به آسیب‌دیده می‌شود (۳، ۴).

از سویی اخلاق و حقوق تفاوت‌هایی نیز با یکدیگر دارند. منشأ اخلاق مذهب، وجودان فردی یا اجتماعی و یا عقل است ولی حقوق ناشی از اراده کسانی است که به عنوان طبقه حاکم به نام خدا یا ملت و گاه به نام خود بر دیگران حکومت می‌کنند. به عقیده سالمون اخلاقیات موضوعی نگرشی است که مواردی همچون «گذاشتن هر

اطلاعات مقاله

دریافت: ۲۸ بهمن ۱۳۹۸

دریافت متن نهایی: ۱۰ اسفند ۱۳۹۸

پذیرش: ۲۰ اسفند ۱۳۹۸

نشر الکترونیکی: ۱ فروردین ۱۳۹۹

واژگان کلیدی:

اخلاق

اسلام

حقوق

دینی تأمین نیاز دیگران مصدق عبادت به شمار آمده است (۶). از سوی دیگر، بهره‌مندی افراد جامعه از خدمات بهداشتی و درمانی را می‌توان مصدقی از حقوق اجتماعی دانست که لازم است افراد جامعه به صورت یکسان از آن بهره‌مند گردند.

فعالیت و هدف در جای خود» و «دانستن اینکه چه کاری درست و چه کاری نادرست است» را شامل می‌شود (۵). با توجه به آنچه درباره اخلاق و حقوق بیان شد می‌توان گفت برطرف کردن نیاز افراد جامعه در قالب تأمین خدمات بهداشتی و درمانی موضوعی اخلاقی و انسانی است و در منابع

استناد مقاله به این صورت است:

Emamhadi MA. Is there a Relationship between Ethics and Law?. Journal of Pizhuhish dar din va salamat. 2020;6(1):1-4.
<https://doi.org/10.22037/jrrh.v6i1.29073>

References

- Ali Ibn Abi Talib. Ghurar al-Hikam wa Durar al-Kalim. Qom: Dar Alketab Aleslamiyeh. No 759.P.63; 1990g
- Bojnoordi H. Qhavaed Alfeghiyeh. Researcher: Bojnoordi, S.H. Qom: Alhadi;1998. (Full Text in Persian)
- Eshiner R, Salimi A. Hoghogh va Akhlagh. Marrefat. 2004(82). (Full Text in Persian)

- Husseinpour K. Doctor's Responsibility in the Iranian Legal System according to the Principles of the Islamic Penal Code Adopted in 2013*. Pajoheshname Feghhe Emamieh. 2018; 97(10): 129-60. (Full Text in Persian)
- Bolton S. Dimensions of dignity at work: Routledge; 2007.
- Toosi M. Emali. Hassan zadeh, S. Qom: Alhadi; 2003. (Full Text in Persian)

